

ριαζαν την παροιμία που λέει: «Ἡ καρκαῖα πήγε νὰ καμωθεῖ τὴν περπατησιὰ τῆς πέριξ καὶ ξέχασε καὶ τὴ δική της».

Ἄν σὰφτοὺς μέσα τύχει νᾶναι καὶ κανέναν ἡλικιωμένον, ποὺ θὰν τοῦ ταίριαζε ἔκφραση σεβαστότερη — μὰ νόημα τὸ ἴδιο, ποὺ νὰ τὸν γνωρίζουμε; Μάλιστα σήμερις ποὺ πολλοὶ γέροι βαμμένοι, νιοὶ νὰ φαίνονται πασιζοῦν, τί γέροι δὲν τοὺς ἀξίζει νάναι, καὶ ψευτόγεροι πολλοὶ νιοὶ προσπαθῶνε νὰ γίνουν, ὅπου τοὺς ἀρέζει, ποὺ νὰ βρεῖς τὸ γέρο νᾶν τοῦ συμπαθήσεις κ' ἓνα παραστράτημά του;

Ἄκρη δὲ βρίσκεις.

Μ. ΓΚΙΟΝΗΣ

ΤΙ ΘΑ ΠΗ ΜΑΛΛΙΑΡΟΣ.

Φίλε «Νουμά»,

Πρὶν ἀπὸ κάμποσα χρόνια εἶχε ἔρτει στίς Σαραντακκλησιές κάποιος κύριος ποὺ τὸν λέγανε «ὁ μαλλιαρός». Αὐτὸ δὲ δὲ μοῦ φάνηκε καθόλου παράξενο γιατί ὁ Κύριος αὐτὸς εἶχε πολὺ μακρὸν μαλλιά, σὰν ἓνα νεοφώτιστο παπά.

Ἰστερα ἀπὸ δυὸ τρεῖς μῆνες ἄκουσα πάλι γιὰ ἓναν ἄλλο κύριο νὰ τὸν λένε κι αὐτὸν, «ὁ μαλλιαρός».

Αὐτὴ τὴ φορά δὲν μπορούσε νὰ τὸ χωρέση ὁ νοῦς μου, γιατί ὁ δεύτερος μαλλιαρὸς εἶτανε φαλακρὸς καὶ τόσο μάλιστα ποὺ ἂν ἔδλεπες μονάχα τὴ φαλάκρα τοῦ ἀπὸ μακρὸν τὴν ἔπαιρνες γι' ἀνοιγμένο λουλούδι ὀρτένσιας.

Αὐτὸ ἔγινε αἰτία, ἂν καὶ μικρὴ στὰ χρόνια, νὰ μ' ἀγγίξῃ μὲ τὸ φτερό του τὸ μικρὸ τὸ ἀητουδάκι μας ποὺ τώρα μόλις ἄρχισε νὰ φτερουγίξῃ γιὰ νὰ θεριέψῃ μὲ τὸν καιρὸ — θέλω νὰ πῶ ἡ ἰδέα μας γιὰ τὴ γλώσσα.

Μὰ ποτέ μου δὲν μπορούσα νὰ φανταστῶ τὸ ἀκόλουθο ποὺ ἄκουσα προχτές.

Ἔιτανε γιορτὴ καὶ ἡ μέρα ἂν δὲ θὰ τὴν ἔλεγε καλοκαιρινὴ δὲν εἶταν καὶ χινοπωριάτικη. Λίγο ὕστερα ἀπ'τὸ μεσημέρι βρέθηκα στὸ γειτόνικο μαζὺ μὲ κάποιες φιλενάδες μου. Ἀπ' τὰ παράθυρα ποὺ εἶχαν μείνει ἀνοιχτά γιὰ νὰ μπῇ ἡ μεσημεριάτικη ζέστη βλέπαμε τοὺς διαδότες ποὺ πηγαίνανε νὰ πάρουνε λιγάκι ἀέρα στὴν ἄκρη τῆς πολιτείας.

Τὴν ὥρα ποὺ ἡ γριὰ ἡ δούλα μᾶς ἔφερε τὸ γλυκὸ μὲ ἀπ' τίς φιλενάδες μας λέει:

— Ἐλάτε νὰ δεῖτε τὸ γείτονα μου τὸ μαλλιαρό, ποὺ σὰς ἔλεγα πρὶν ἀπὸ λίγο.

Ὅλες τρέξαμε στὰ παράθυρα. Ἡ γριὰ ἡ δούλα μὲ τὰ δύο τῆς μάτια ἐλάνοιχτα καὶ τὸ δίσκο στὰ χέρια μᾶς φωνάζει:

— Ντροπὴς, παιδιὰ μου, νὰ λέγῃ μὴ νέα σὰν καὶ σὰς γιὰ ἓνα νέο πῶς εἶναι μαλλιαρὸς. Τὸν εἶδες μαθὲς τὴν ὥρα ποὺ γενήθηκε, κορίτσι μου; Ἐγώ, μᾶς λέγει, τὸν καιρὸ ποὺ εἴμουν δούλα σ' αὐτοῦ τοῦ τὸ σπίτι καὶ ἐπλυνὰ τὰ ροῦχα τοῦ ποτέ μου δὲν παρετήρησα τρεῖς στίς φανέλες του. Ἡ καημένη! ποὺ νὰ ξέρῃ τί θὰ πῇ μαλλιαρὸς, μὰ εἶχε δίκιο νὰ μὴν τὸ ξέρεי ἀφοῦ μήτε ὁ πάνσοφος γλωσσολόγος Μιστριώτης δὲν τὸ ξέρει.

Σαραντακκλησιές

ΛΙΤΣΑ Κ

ΧΩΡΙΑΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

ΤΟ ΝΥΧΤΕΡΙ

ὦ! πόση ὁμορφιά, πόση ποίηση, πόσες χάρες κλειοῦνται μεσ' τὴν ἀπλὴ ἀφτὴ λέξη! Σπιθοβολαίε στὸ τζάκι ἡ χόβολη καὶ ζέστη ἡδονικὴ σκορπιέται σ' ὅλη τὴ κάμαρα. Πάνου σὲ ψάθα κάθονται ὅσοι ἀποτελοῦνε τὸ νυχτέρι, ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοί. Ὁξω σφυρίζει ἄγρια ὁ βορᾶς, φυσάει δαιμονισμένα ἡ τρελλονοτιά, παλέδουνε μὲ λύσσα τὰ στοιχεῖα, καὶ μέσθ' ὅμως βασιλεύει τὸ γέλοιο κ' ἡ χαρά. Τὰ λαοπελέκητα ποιητικώτατα παραμῦθια μὲ τίς πεντάμορφες καὶ τὰ βασιλόπουλα, τοὺς δράκους, τοὺς ἀράπηδες, τίς νεράϊδες, τίς μάγισσες, τίς στρίγλες καὶ ὅ,τι ἄλλο περικλείνει τὸ καλαντάρι τῶν παραμυθίων, πλεμένα γύρω σὲ ἱπποτικὴς ἀγάπες, ἔχουνε τὴ δύναμη νὰ σβοῦνε κάθε πόνος τῆς καρδιάς, νὰ χύνουν μπάλσαμο παρηγοριᾶς στὰ στήθια. Οἱ βρυκόλακοι, ποὺ οἱ γριὲς θυμοῦνται ἀκόμα τὰ κατρθώματά τους καὶ τὰ ξόρκια ποὺ τοὺς κάνανε οἱ παππάδες πάνου στοὺς τάφους τους, τὰ καλικαντζάρια ποὺ γυρνοῦνε τὰ δωδεκάμερα καὶ πειράζουν τοὺς ἀθρώπους, οἱ ξωτικὲς ἀσπροφόρες ποὺ μοιρολογοῦνε τὰ παιδιὰ τους στίς ρεματιές, τὰ στοιχειωμένα φίδια μὲ δύο κεφάλια καὶ μὲ κέρατα καὶ ὅλες οἱ παράδοσες ποὺ ἀποδείχνουν τὴν Ἑλληνικώτατη τῆς φυλῆς μας καταγωγὴ, στὸ νυχτέρι χρωστοῦνε πῶς πολὺ τὴν ὥς τὰ σήμερα ὑπαρξή τους. Ναί! εἶναι ἔθνικὸ μας ἔθιμο τὸ νυχτέρι: σὲ πόσα στήθια Ἑλληνικὰ δὲν ἔχουνε ἀνάψει τὴ φλόγα τοῦ πατριωτισμοῦ, δὲν ἔχουνε ξυπνήσει τὰ ἔθνικά μας ὄνειρα ὁ Μεγ' Ἀλέξανδρος κ' ὁ Κατσαντώνης τ' ἀγαπημένα τοῦ νυχτεριοῦ ἀναγνώσματα! Σὲ πόσες ἄδολες καρδιὲς δὲν ἔχουνε ἀνάψει τὴν ἀγάπη τὴν ἀληθινή, τὴ Ρωμαίικη τὴν ἀγάπη καὶ τὴν παληκαριὰ οἱ μελιστάλλαχοι καὶ λεδέντικοι στίχοι τοῦ Ἐρωτόκριτου, τοῦ ἔθνικοῦ μας τραγουδιοῦ ποὺ θεωρεῖται ἀπαραίτητο σὲ κάθε νυχτέρι!

ὦ! εἶναι μαγεφτικώτατο θέαμα τὸ νυχτέρι. Νὰ βλέπῃς τίς γριὲς μὲ τὴ ρόκα στὸ χέρι, τίς νεραϊ-